

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Lovforslaget indebærer, at der i en særlig lov gennemføres en retlig regulering af adgangen til at foretage TV-overvågning.

Den foreslåede regulering består først og fremmest i en regel om, at der bortset fra nærmere angivne tilfælde ikke må foretages TV-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, der benyttes til almindelig færdsel. Dernæst indebærer lovforslaget, at der ved TV-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, f.eks. butikker og lignende, ved skiltning eller på anden tydelig måde normalt skal gives oplysning om overvågningen.

2. Bl.a. på baggrund af en sag om TV-overvågning af gågaden i Hobro blev der i folketingssamlingen 1980-81 af medlemmer af socialistisk folkeparti fremsat et forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov (L 94). Efter forslaget skulle der i straffelovens § 264 a som et nyt stk. 2 indsættes følgende:

»Stk. 2. Den, som anvender fotografering til systematisk overvågning af personer på offentligt tilgængelige steder, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder.«

Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet. Der henvises om lovforslagets behandling til F.T. 1980-81, sp. 5571-5596. Retsudvalgets beretning af 3. juni 1981 foreligger i fortryk som blad nr. 905 (1980-81).

3. De gældende regler i straffeloven indebærer visse begrænsninger i adgangen til via TV-udstyr og lignende at foretage udspejden af andre personer.

§ 264 a hjemler således straf for den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted. Det samme gælder efter bestemmelsen den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer. Bestemmelsen, der må antages også at omfatte udspejdnin og billedoptagelse ved anvendelse af TV-teknik, finder kun anvendelse, når der er tale om iagttagelse eller fotografering af personer, der befinder sig på et »ikke frit tilgængeligt sted«.

Efter § 264 d straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Det strafbare forhold er knyttet til videregivelsen af billedet. Det er ikke nogen betingelse for bestemmelsens anvendelse, at selve optagelsen af billedet er omfattet af den netop omtalte bestemmelse i § 264 a. Bestemmelsen i § 264 d kan derfor anvendes, også hvor der videregives billeder, der er optaget, mens den afbildede person befandt sig på et frit tilgængeligt sted. Det afgørende er, at billedet vedrører en andens private forhold.

Det følger modsætningsvis af de nævnte bestemmelser, at det er strafrit at fotograferer eller iagttage personer, der befinder sig på frit tilgængelige steder, så længe der ikke videregives billeder vedrørende deres private forhold eller i øvrigt billeder af de pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. TV-overvågning (i form af iagttagelse på TV-skærm eller optagelse på videobånd) kan dog efter omstændighederne tænkes at give anledning til anvendelse af andre bestemmelser, f.eks. af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser.

De ovenfor omtalte bestemmelser i § 264 a og § 264 d blev indsat i straffeloven ved lov nr. 89 af 29. marts 1972. Lovændringen byggede på straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred.

4. I Sverige er der gennemført en lov af 13. januar 1977 om »TV-övervakning«. Loven bygger i væsentlig grad på integritetsskyddskommitténs betænkning (SOU 1974:85) om »fotografering och integritet«.

Den svenske lov finder anvendelse på TV-kameraer, som er anbragt således, at de, uden at manøvreres på stedet, kan anvendes til person-